

โรงเรียนหลังเขา ตอนที่ 1

นำเสนอเมื่อ : 6 ธ.ค. 2552

วันเริ่มต้นชีวิตครู

พ.ศ.2537

ข้าพเจ้าได้รับโทรศัพท์จากนางสาวให้ไปเป็นครูสอนอนุบาลที่โรงเรียนหลังเขา เนื่องจากข้าพเจ้ารำเรียนจบครูแต่ไปทำงานอยู่เกาะสมุย ซึ่งตอนนั้นด้วยวัยและไม่มีภาระผูกพันทำให้มีความรู้สึกสนุกสนาน และไม่อยากจะมัวซีพครุ แต่ด้วยความเกรงใจก็เลยต้องกลับมา

วันที่เดินทางนั่งรถไปถนนสายเอเชีย เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวา เลี้ยวซ้าย เลี้ยวขวาๆๆๆ เลี้ยวซ้ายเขาถนนลูกรังไปไกลมาก ผ่านหลุมบนถนนอีกไม่รู้กี่ร้อยหลุม จนเย็นก็เดินทางมาถึงบ้านผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นที่พัก นางสาวฝากฝัง.. .. ไว่แล้วก็กลับไปเลยเหลือแต่กล้วยแขกไว้กินถุ้งหนึ่ง

วันรุ่งขึ้นก็ได้เวลาทำงานแล้ว โรงเรียนที่นี่เป็นโรงเรียนสาขาไม่มีครูประจำการมีแต่ครู ตชด.สอนอยู่ 3 นาย วันแรกที่ข้าพเจ้าทำงานมีอยู่ 1 นาย เมื่อได้เวลาเขาแถวนักเรียนก็วิ่งมาเขาแถว นักเรียนส่วนใหญ่จะสวมรองเท้าฟองน้ำ ที่เทกว่านั้นคือมีนักเรียนไซ้เชือกฟางผูกหูกางเกงไว้ไม่ให้หลุด ข้าพเจ้าคิดว่ามันยังมีอยู่จริงๆหรือ เพราะในสุราษฎร์ธานีไม่เคยเห็นเลยที่มีสภาพแบบนี้ นี่มันโรงเรียนในภาพยนต์ชัดๆ แล้วนักเรียนก็ไปเชิญธงชาติ เสาธงไม้ไผ่ไกลจะผุซึ่งอยู่มาไม่กี่วันมันก็ล้มลงมา ครูอดุลย์ ตชด.บอกว่า...ประเทศไทยล้มแล้วน้องเอ๋ย...

เมื่อได้เวลาสอนนักเรียนทั้งหมดก็เข้าห้องเรียน 6 ชั้นอยู่ในอาคารเรียนเดียวกัน ครูก็พยายามสอนไม่ไหวตรงกันเพื่อให้ให้นักเรียนได้ฟังรู้เรื่อง สอนข้าพเจ้าก็ไปสอนอนุบาลซึ่งอยู่ที่บ้านพักครูตชด.ในวันนั้นมีนักเรียน 19 คน สอนก็ไม่ใช่เนื่องจากจบมาเอกเทคโนโลยี ไม่เคยสอนนักเรียนเล็กๆเลย มันยากนะสำหรับคนที่ฝึกงานห้องโสตแสนจะโก่แต่พอไปสอนเด็กอนุบาลไม่รู้จะเริ่มตรงไหนดี สรุปว่า..วันนั้น..สอนไม่ได้เรื่อง...ถึงกับถอดใจจะกลับบ้านก็กลับไม่ได้เลยต้องอยู่ต่อไป.....

